

Slutrapport

Cleaning modern oil paints, Amsterdam

Jag har tack vare medel från Bothéns stiftelse fått tillfälle att delta i en konferensen som ägde rum mellan den 23-25 maj 2018 vid Rijksmuseum i Amsterdam,

326 delegater från trettio olika länder deltog i konferensen inklusive konservatorer, forskare, konstnärer, kuratorer och färgtillverkare.

Namnet på konferensen "Cleaning modern oil paints" var något missvisande för ämnena som tog upp var så mycket bredare än bara rengöringsmetoder av oljemåleri.

Konferensämnena var presenterat som följer:

- Kulturhistoriskt användningsområde för oljefärg
- Utvecklingen av oljefärgsframställning, färgtillverkare och patent.
- Karaktärisering av samtida oljefärgsteknik och bemålade ytor.
- Färgnedbrytning och långsiktig stabilitet.
- Konstnärernas röst och inflytande från kuratorer, konservatorer och forskare
- Tillvägagångssätt för bevarande och tillgängliggörande (i museum)
- Bevarande av oljemåleri och praktisk ytbehandling på oljemåleri

Programmet bestod av 24 muntliga presentationer och 25 posters, som omfattade en rad ämnen som oljemålningsteknik, färgnedbrytning och långsiktig stabilitet. Man behandlade också tillvägagångssätt för bevarande, utvärderingar av ytbehandlingar och metoder för att rengöra känslig ytor.

Presentationerna demonstrerade både ämnets komplexitet och gav förståelse för mekanismerna bakom dom nedbrytningsfenomen som kan uppstå på moderna oljemålningar.

Cleaning Modern Oil Paints (CMOP) är ett samarbetsprojekt i Europa som undersöker några av de mest relevanta utmaningarna i samband med bevarandet av modernt oljemåleri.

Projektet initierades redan 2006 har resulterat i ett flertal sammankomster på senare år, som den här i Amsterdam 2018 och på Tate Modern 2016. Ledande institutioner har varit Tate Modern, Courtauld Institute of Art, universitetet i Pisa och Amsterdams universitet tillsammans med Cultural Heritage of the Netherlands.

Definitionen för vad som menades med modernt oljemåleri var inte riktigt klart för mig vid konferensens start. Jag hade en förståelse om att det gällde efterkrigstidens oljemåleri fram till nu. Men det visade sig snart att deras definition var bredare "oljefärg som massproducerats i fabrik från mitten av 1800-talet och fram till nu".

Det som var mest givande för mig var presentationer av olika "case studies" där praktisk konservering hade utförts på konstverk och olika problemlösningar kunde presenteras. Det var också intressanta föredrag av som beskrev sammanställningar av olika fenomen som tex. "dripping paint" och kristallina utfällningar på måleriets yta. Bland många bra föreläsningar kan nämnas Judith Lee, conservation scientist, på Tate Modern som presenterade en sammanställning av forskningsresultaten som gjorts efter undersökningar på vatten känsliga modernt oljemåleri i Tates samling.

För mera läsning i ämnet,

<https://www.tate.org.uk/about-us/projects/cleaning-modern-oil-paints-0>

Sara Palmborg

